

Τῇ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Τῇ Τετάρτῃ Α' ἐβδομάδος.

Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ΄ Ωρας.

Ιερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης: Ἀμήν.

Ιερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αναγνώστης: Ἀμήν. Ἀγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ισχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο Άναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Κ**ύριε ἐλέησον (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἥγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὕ θήσει τὰ νοσσία

αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἡ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εύδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὁργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὁργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὁργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὁργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὑφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς δσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὅσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὔφρονον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώπισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ

έρρυσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

ΟΔ-ΟΩ-2020 Θ' ωΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἅγιος πάτερ Νη

χ ^N
 Ἀ 0 εν τη ε να τη ω ρα δι η
 μας σαρ κι του θα να του γευσα με νος ⁶ λ νε κρω
 σον της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε
 ο Θε ος και σω ω σον η μας ^v λ

Στίχ: Έγγισάτω ή δέησίς μου ἐνώπιόν σου
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ: Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαι με.

χ ^N
 Ἀ 0 εν τη ε να τη ω ρα δι η
 μας σαρ κι του θα να του γευσα με νος ⁶ λ νε κρω
 σον της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε
 ο Θε ος και σω ω σον η μας ^v λ

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ...Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν διοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

“**Ἄ**γιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “**Ο**τι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς επὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εύρεθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ὄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τον ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἄμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν
τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΟΔ-ΟΞ-2020 Θ' ΏΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καὶ εὔθυς φάλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἅγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἐν τη βασι λει α σου μνησθη τι
η μων Κυρι ε ο ταν ελθης εν τη
βασι λει α σου Μακαρι οι οι πτω
χοι τω πνευ μα τι ο τι αυτων ε στιν
η βασι λει α των ου ρα νων
Μνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις
εν τη βασι λει ασου

Μακαρι οι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Ma κα ρι οι oī πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ[△]
κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Δ

Mnησθητι η μων Ku ρι ε ο ταν ελθης[△]

εν τη Βασι λει ασου π

Ma κα ρι οι oī πεινῶντες και[△]
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ[○]
χορτασθήσονται. Δ

Mnησθητι η μων Ku ρι ε ο ταν ελθης[△]

εν τη Βασι λει ασου π

Ma κα ρι οι oī ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ[△]
ἐλεηθήσονται, Δ

Mnησθητι η μων Ku ρι ε ο ταν ελθης[△]

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψουνται. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ^Δ
υίοι Θεοῦ κληθήσονται.

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Μ**α κα ρι οι ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ύμῶν, Ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Χ**αι ρε τε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Δ**όξα Πατρί... Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **K**αι νῦν... Δ

σ σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

Δ

σ

<

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Χορὸς δὲ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ

ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν...

‘Ο ἀναγνώστης τό^ν
Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
„Ηχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἔκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τετάρτης & Παρασκευῆς
Τὸ τοῦ Σταυροῦ

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφροαν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιο τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν.

Μαρτυρικὸν τῆς Τετάρτης. Ἡχος δ^ν.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἔκομισαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί...

Μετὰ τῶν Ἅγιων ὀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἥ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ δύσαι ἡμᾶς

ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὅδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου
σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

**Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ο Αναγνώστης: Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

**Ιερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ δμοούσιον
χράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὔδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν
μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα·**

φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ύμνω, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἄγιος, εῖς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἄμην.

Ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, (τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμών Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Α' ἑβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννήσατος καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (ΙΟΣ).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὑφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

"**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

"**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο οὗλος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

὾ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).

Ὕπὲρ τῆς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὕπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ύστηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὃν κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης
ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τά "Πρὸς Κύριον" ἢτοι τὸ ΙΗ'
(18ον) Κάθισμα τοῦ Φαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ὁ Ιερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἅγιας
Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμάσας τὰ Δῶρα,
ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.
Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἄμνον ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν
Ἀστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ

θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμνον.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἅερος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ο Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκένραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἡκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ,
πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἱρήνην ἥμην εἱρηνικός, ὅταν
ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ὕρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ

Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῷης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τόν Ἰσραὴλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὔφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἦς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου. Ὅτι ἔκει ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν

ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὗτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηγοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ὃν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὄδωρο ὃν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄδωρο τὸ ἀνυπόστατον.

Εύλογητὸς Κύριος, ὅς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Της παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φάτισον τοὺς ὄφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων σου.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄμην.**

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οι πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ώς ὄρος Σιών, οὓς σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ιερουσαλήμ. Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ώσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὑφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ώς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν

ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἥγρούπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὄρθροίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὅπνον, ίδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὅς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἔξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἀμπελος μακάριος εῖ, εὐθηγοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ

υἱοί σου ώς νεόφυτα ἔλαιιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ὄνθρωπος ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἥδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὅπισω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ώσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ϲοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου,

ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἄγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὅτα
σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε,
τὶς ὑποστήσεται; Ὄτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς ἔστιν.
Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὄτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις
ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα
τὴν ψυχήν μου, ώς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ¹
τὴν μητέρα αὐτοῦ, ώς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν
ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμῆς μου. Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστητι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ὁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀδιδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὅδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄσαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀεριμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν

έπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, δὲ ποιήσας τὸν οὓρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄμην.**

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (**κατάληξις**)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δέ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμην.

Τῆς παναγίας, ἀχρόάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὄνόματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οι χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ φάλλουσι τὸ,

Κύριε ἐκέκραξα.....

εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ
Ψαλμὸς ρυμ' (140)

Ὕποκρίσις πᾶν Νη

χ̄^N κύριε ε ε κεκραξα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυριε ρι ε δι Κυριε
ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον
μου δι προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα
κου σο ον μου Κυριε ε δι
δι κα τευ θυν θη η τωη προ σε υ χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου δι ε
παρσις των χει ρων μου θυ σι ε α ε σπε ρι

νη ει σακουσονμουΚυ υ ρι ε λ
δ^N θου Κυ ρι ε φυ λακηντωστο μα τι
μου δ^A και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα
χει λη μου δ^N
δ^N Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
λογους πο νη ρι ας δ^A του προ φα σι ζεσθαι
προφα σεις εν α μαρ τι αις δ^N
δ^N Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν δ^B και ου μη συνδυ α σω
με τα των εκλεκτων α αυτων δ^N
δ^N Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

καὶ εἰ λεγέται με ^ελαῖον δὲ αὐτῷ λου
μηδὲ λιπάνα τωτην κε φαληνμουδί^ν
^N Δοτὶ εἰ τι καὶ η πρόσευχη μου εν
ταις ευδόκιαις αὐτῶνδι^Δ καὶ τε ποθη
σανε χομενα πετρας οι κριται αυτωνδί^ν
^N Δικουσονται ταρη μα ταμουο τι
η δυνθησαν ^εωσει παχος γης ερρα γη ε
πι της γης ^εδιε σκορ πι σθη τα ο στα
αυτωνπαρατον Αδηνδί^ν
^N Δοτὶ προσει κυνηρι εκρι ε
οι ο φθαλμοι μουδί^Δ ε πι σοιηλπισαμηαν

τανε λης την ψυ χημου **δι**

δι Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σαν το μοι **Δι** και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν **δι**

δι Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω

ων οι α μα ρτω λοι **ε** κα τα μονας ει μι ε

γω ε ως αν πα ρελ θω **δι**

δι Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε
κρα ξα **Δι** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην **δι**

δι Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δτην θλίψιν μου ε νω πιον αυ
του απαγγελω ^γ
^N ἀ ^γεν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το
πνευμα μου ^Δκαι συ ε γνως τας τριβους μου ^γ
^N ἀ ^γεν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο
μην ε κρυψαν πα γι δα μοι ^γ
^N ἀ ^γκα τε νο ουν εις τα δε ξι α και
ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι
νωσκων με ^γ
^N ἀ πωλε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου ^γ

Δ
γ Δ Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ
N
συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των Δ
Δ Προ σχες προς την δε η σιν μου Δ
ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα Δ
Δ Ρυσαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με
ε
λ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με Δ

ΟΔ-ΟΩ-2020 Θ' ΉΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Είτα Φάλλομεν Σπιχηρά τοῦ Τριωδίου στ'
& τοῦ Μηναίου δ^ν.

Ἅγιος πᾶς Νη^Ω

χ̄ ξ̄ ζ̄ γ̄ ε̄ φ̄ λ̄ κ̄ τ̄ ψ̄
δ̄ ε̄ ζ̄ ᾱ γ̄ ᾱ γ̄ ε̄ εκ̄ φ̄ ῡ λ̄ ᾱ κ̄ η̄ς τ̄ η̄ν ψ̄
χ̄ ξ̄ ζ̄ γ̄ ε̄ φ̄ λ̄ ρ̄ +
χην μου δ̄ του ε̄ ζ̄ ο̄ μο̄ λ̄ ο̄ γ̄η̄ σᾱ σθ̄αῑ τω̄
ο̄ νο̄ ματισου δ̄

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς,
νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα
σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς,
βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφήν
ἀδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ὄρτον,
καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους,
ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα
ἔλεος.

δ̄ Νη στευ ον τες ᾱ δελ φοι οι σωματι ι
κως δ̄ νη στευ σω ω μεν και πνευ μα τι κως δ̄
λυ υ υ σω ω με εν πα αν τα συν δε ε σμον

α α α δι ι κι ι ι ας ⁶
 λ δι α ρη ξω
 με εν στρα αγ γα λι ας ^Δ βι αι αι αι αι ω ων
 συ να α λα α αγ μα α α των ^γ πα
 α σα αν συ γ γρα φη ην α δι ι κον ^Δ δι α α
 σπα α α σω ω ω μεν ^Δ δω σω μεν πει νω
 ω ω σι ιν α α αρ τον ⁶ λ και πτω χους α στε
 ε ε γους ⁶ λ ει ει σα α γα α γω με εν
 ει ει εις οι οι οι κους ^γ δι ι να λα βω ω μεν
 πα ρα Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου ου το
 με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ δι
 ρ ε με υ πο με νου σι δι και οι ⁶ λ

ε ε ω ως ου ου αν τα α πο ο ο
δωω ω ως μοι

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς,
νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα
σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς,
βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφήν
ἀδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ὄρτον,
καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους,
ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα
ἔλεος.

ἢ **Ν**η στευ ον τες α δελ φοι οι σω μα
τι ι κως **λ** νη στευ σω ω μεν και πνευ μα τι κως **ἢ**

λυ υ υ σω ω με εν πα αν τα συν δε ε σμον
α α α δι ι κι ι ι ας **λ** δι α ρη ξω
με εν στρα α γ γα λι ας **ἢ** βι αι αι αι αι ω ων

συ να α λα α αγ μα α α των **ἢ** πα

ΟΔ-ΟΩ-2020 Θ' ΉΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

α σα αν συγ γρα φη ην α δι ι κον ^Δ δι α α
σπα α α σωω ω μεν ^Δ δωσωμεν πει νω
ω ω σι ιν α α αρ τον ⁶ λ και πτω χους α στε
ε ε γους ⁶ λ ει ει σα α γα α γω με εν
ει ει εις οι οι οι κους ^N δι να λαβωωμεν
πα ρα Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου ου το
με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^Π δι
Μαρτυρικὸν ἥχος ὁ αὐτὸς.

χ ^M Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
ρι ε δι ^N Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
μου δι
Εἴ τις ἀρετή, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει

τοῖς Ἅγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας,
διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανούς, καὶ καταβάντα,
ἔξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα
σαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα,
ἔταπεινώθησαν ἔως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου
μιμούμενοι ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

N

Ἄτις α ρε τη και ει τις ε παι νος λ
 πρε πει τοις α γι οις ἀ ζι φε σι γαρ ε ε κλι
 ναν τους αυ χε νας ἀ δι α Σε τον κλι
 ναν τα λου ρα νους και κα τα βαν τα ἀ ε ζε χε
 αν το αι αι μα αυ των ἀ δι α σε ε τον
 κε νω σαν τα αυ τον ἀ και μορ φην δου
 λου λα βο ο ον τα ἀ ε τα πει νω θη σαν
 ε ως θα να α του ἀ την πτω χει αν σουμι

μου με νοι **Δι** ων ταῖς ευ **χαῖς** κα τα το πλη η
 θος των οι κτιρ μων σου **Δι** ο Θε ος **νί** ε
 λε η σον η μας **νί**

Εἶτα, προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ.

Ἔχος β'. Ως ὥραθης Χριστὲ.

Ἔχος **Δι**

Δι Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα **Δι** εις την φω νη ην της δε η η η σε
 ω ως μου **Δι**

Φεγγοβόλους ύμᾶς, ώς ἀστραπὰς εἰς πάντα Κόσμον, Ἰησοῦς δ νοητὸς ὄντως ἥλιος ἔξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι, τοῦ ύμῶν ἐνθέου κηρύγματος, πλάνης τὸ σκότος, θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνωσίας κεκρατημένους πονηρῶς, ὄνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἐλεος.

Δ
 Φεγ γο βολους η μας ως α στραπας
 εις πα α αν τα κο ο σμον Δ I η σους ο
 νο η τος ον τως η λι ος ε ε ε
 ξα α α απο ο στει ει ει λας 6 α πε
 μει ω σε ταις λαμ προ ο ο τη η η η
 σι Δ του υ μων εν θε ε ε ε ου κη ρυ
 υ υ υγ μα α α α τος 6 πλα α νης το
 σκο ο ο ο ο το ος Δ θε ο ο ο πται
 A πο ο ο στο λοι Δ και ε φω τι σε
 τους ε εν ζο ο ο φω Δ της α γνω σι
 1 1 1 1 α ας Δ κε κρα τη με ε νους

ΟΔ-ΟΞ-2020 Θ' ΏΡΑ και ΠΡΩΗΝ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ποο νη ρως ^υ ον περ εκ δυ σω πη σα α τε

κα τα πεμψαι και η μιν τον φω τι σμον
και το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε

ος

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^{τις} υ πο στη σε
ται ^ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στι

Ἀρετῶν Ἡλιού, προσεπιβὰς ἄρματι θείω, τῇ
νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὄφος τὸ
οὐράνιον. Τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχή μου
καὶ νήστευσον, πάσης κακίας, καὶ φθόνου καὶ
ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἀπορρεούσης, καὶ ἐνηδόνου,
ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσαν,

τῆς γεέννης ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ. Κύριε δόξα σοι.

Ἄλλοι ρε των Η λί ου προσε πι βας
αρ μα τι ι θει ει ει ω τη νη στει α λαμ
πρυν θεις α νε φε ρε ε το ε πι το υ
υ ψο ος το ου ρα α α α νι ι ι ον 6
του τον ζη λω σον τα πει νη ψυ χη η μου και
νη η η στευ σον πα σης κα κι ας και φθο
νου και ε ρι ι δος και τρυ φης α πο ρε
ου ου ου ου ση ης και ε νη δο ο ο ο
νου ο πως ο δυ νην χα λε πη η η ην
εκ φυ υ γης δι αι ω νι ζου σαν τη η

ΟΔ-ΟΩ-2020 Θ' ΉΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

η ης γε ε ε ε εν νης ⁶ εκ βο ω ωσα α
τω χριστω ω κυ υ ρι ι ε ε δο ο ο
ξα α α α σοι

Ἐπερον τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ὕχος πλ. α'. Ὁσιε Πάτερ.

Ὕχος πλῷ Πα

νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε κυ ρι ε ^π ^ϙ υ πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^π ^ϙ ηλ πι
σεν η ψυ χη μου ε πι τον κυ υ υ
ρι ι ι ι ον

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ Κόσμου θερμότατοι
πρεσβευταί, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταί,

έχοντες παρρησίας τὸ κράτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν Νηστειῶν, τὸν ἀγαθὸν καιρόν, εὔμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς δόμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα. Μεγαλοκήρυκες ἔνδοξοι, εὔχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

N Π

π̄ Ἡ ποστολοι θει οι του Κοσμου θερ μο
τατοι οι οι οι πρε ε σβευ ται ρ̄ και των ορ θο
δο ο ζωων προ α α α α σπι 1 1 1
σται π̄ ε χον τες παρ ρη σι 1 ας το ο κρα τος ρ̄
προς Χρι στον τον Θε ον η η μων υ περ η
μωναι τη σα ασθε δε ο με θα παν σε ε βα α
α α σμι 1 1 οι ρ̄ 1 1 να τω ω ω
ων νη η στει ων ρ̄ τον α γα θον και ρον ευ μα

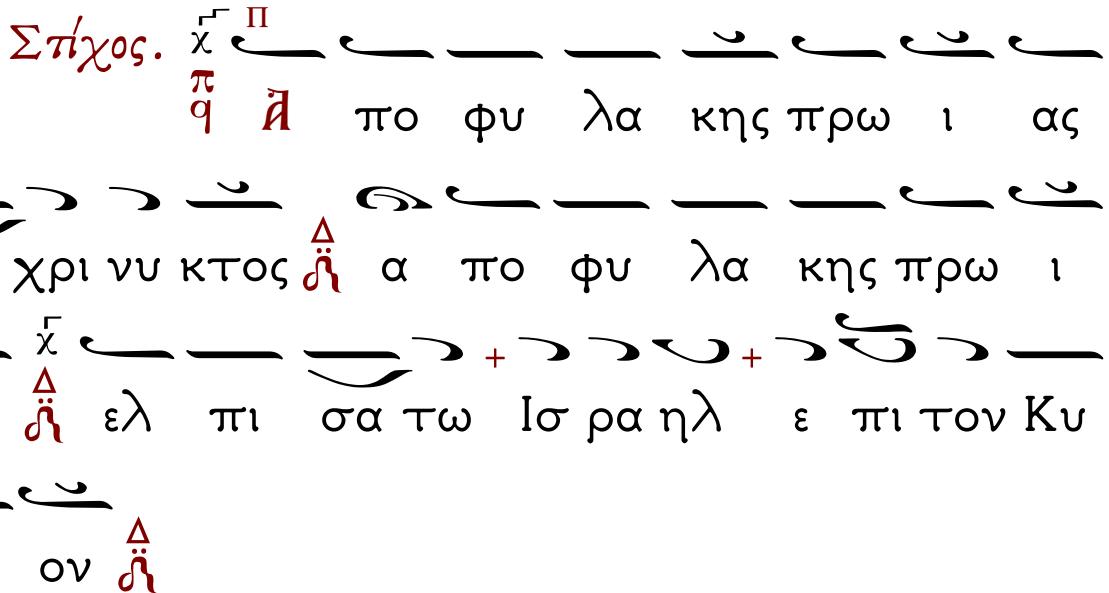
64

ρω ως ποι η η σω ω ω ω με ε ε θα ρ
και της ο μο ου σι ου Τρι α α δος την
χα α ρι ιν δε ξω ω ω ω με ε ε ε θα
με γα λο κη η ρυ υ κες ρ εν δο ο
ο ο ξοι ρ ευ χε ε σθε υ πε ερ τω ων
ψυ χω ω ων η μων

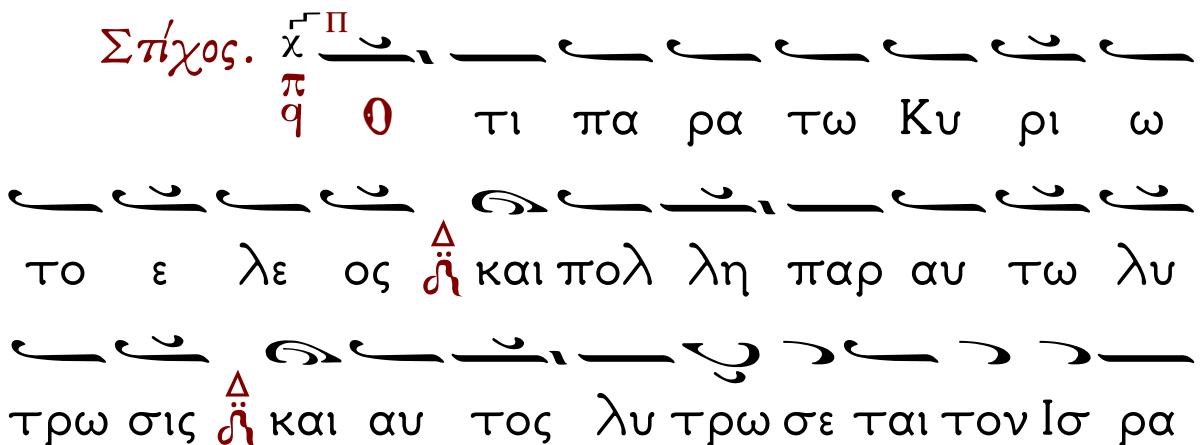
Εἶτα ψάλλομεν

Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου τῆς 05-03
Ὕχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σπίχος.

πρὸ πο φυ λα κης πρω ι ας
με χρι νυ κτος Δ α πο φυ λα κης πρω ι
ας Δ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ
ρι ον Δ

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὅμιλήσας
θλίψει, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι τὸν
πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον
ὑπέταξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε,
Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος.

πρὸ τι πα ρα τω Κυ ρι ω
το ε λε ος Δ και πολ λη παρ αυ τω λυ
τρω σις Δ και αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα

ηλ ^χ
^Δ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ
του ου ου ^Δ

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὅμιλήσας
θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι τὸν
πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον
ὑπέταξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε,
Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος. ^χ
^Π
^π ^q ^{Δι} νει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον
παντες οι λα οι ^Δ

Κόνων παναοίδιμε φωτί, τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος
ἔμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος
ἀδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὑφραινόμενος, ὃν νῦν
ἴκετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος. χ^Π τι ε κρα ται ω θη το
π^η ο

ε λε ος αυ του εφ η μας Δ^λ και η α λη
θει α του Κυ ρι ου Δ^λ με νει εις τον αι ω

να Δ^λ

Κόνων ἀξιάγαστε ναός, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐνῷ τὸ σῶμά σου, εὔσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἵκετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοποιόν.

“**Ηχος α'**. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἅγνη, χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον, χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἔχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Сοφία, Ὄρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἀγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς ια' (11ος).

Сύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις
ἡμᾶς.

Στίχ. **С**ῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν
ὅσιος.

Сοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ Α' 24 - Β', 3)

Πρόσχωμεν.

Εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν
ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα, καὶ ἔρπετά, καὶ
θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος, καὶ ἐγένετο οὕτω.
Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς, κατὰ
γένος αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη, κατὰ γένος αὐτῶν,
καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς, κατὰ γένος

αὐτῶν. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλά. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ' ὅμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἵχθυών τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἀρσενικὸν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· Αὔξανεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἀρχετε τῶν ἵχθυών τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ιδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἐρπετῷ ἐρποντὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πνοὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. Καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ίδού, καλὰ λίαν. Καὶ ἐγένετο

έσπερα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἔκτη. Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὃν ἐποίησε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὃν ἥρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ιβ' (12ος).

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* Κέλευσον!

Οἱεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυματὸν ἔξηρτημένον, ἴσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἅγιας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ορθοί.

Εἶτα ὁ Ἰερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ιστάμενος ἐπὶ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φῶς** Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς,
ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Α', 1-12)

Софία. Πρόσχωμεν.

Υἱέ, ἔὰν δεξάμενος ρῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς,
κρύψης παρὰ σεαυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ,
οὗς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς
σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν εἰς νουθέτησιν
τῷ υἱῷ σου. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ,
καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου, καὶ ἔὰν ζητήσῃς
αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὸν
ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον
Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εύροήσεις, ὅτι
Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις. Καὶ θησαυρίζει τοῖς
κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν
πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς
δικαιωμάτων. καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν
διαφυλάξει. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ
κρῖμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας
ἀγαθούς. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν
διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι
δόξῃ, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία
τηρήσει σε, ἵνα ρύσηται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ

ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. Ὡς οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφὴ κακὴ! ὅν αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱέ, μή σε καταλάβῃ βουλὴ κακή, ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη· ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ Ἀδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας, αὐτῆς. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς, εὔροισαν ἀν τρίβους τὰς τῶν δικαίων, λείας. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ, ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. Οδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

‘Ο ιερεὺς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

‘Ο ιερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος,
ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμῷ ἐλαφρῷ,
ψάλλει σεμιῶς καὶ κατανυκπιῶς εἰς Ὁχον πλ. β'.

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἔσπερινή.**

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Eἰς ἥχον πλ. β'.

κατεε εν θυ θη η η η τω η
προσε εν χη η η μου ου πως θυ
μιαι α μα ε νω πιαι ο ο ον σου
ου ου ου ε παρσις τω ων χειει ει ρωω
ων μου ου πω σιαι α ε ε ε σπεε
ε ε ε ε ε βιαι νη η η η

Ἅγιος πάτερ Πα

Ἄγιος πάτερ Πα
 πάτερ Κατευθυνθη η η τω η προ ο σε ε
 ευχη η η η μου ου πάτερ ως θυ μι ι α μα δι
 ε νω πι ο ο ον σου ου ου δι ε ε παρ
 σις τω ων χει ει ει ρω ω ων μου ου πάτερ
 σι ι ι α δι ε ε ε σπε ε ε ε
 ε ε ε βι ι νη πάτερ Ομόνοιον.

Ἅγιος πάτερ Πα

Ἄγιος πάτερ Κατευθυνθη η η τω η προ ο
 σε ε ευ χη η η μου ου πάτερ ως θυ μι ι α α
 μα δι ε νω πι ο ο ον σου ου δι ε παρ

ΟΔ-ΟΩ-2020 Θ' ωΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ή ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

σις τω ων χει ει ει ρω ωων μου ου πρ θυ σι ε
ι ε α γ ε ε ε σπε ε ε ε ε ε
ρι ε νη η η η η πρ

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπον μέρος τῆς Ἅγίας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπσθεν μέρος τῆς Ἅγίας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἅγίας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Ιερεὺς εὑρισκόμενος ἡδη ἔμπροσθεν τῆς ἄγιας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

‘Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Φάλλων.

‘Ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

‘Ακολούθως δὲ θυμῷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς Φάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

‘Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκπενθή.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου_____ *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

***Συνήθως μέχρι καὶ τῆς μείσεως ὑπὲρ τοῦ**
Άρχιεπισκόπου

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως των ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτη,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπέρ
τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον
τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

“Οτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμην.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὅπερ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἰνα δὲ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν

ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ὄγιον ἐπικέκληται.

“**Ι**να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.

Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

“**Ο**σοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

“**Ο**σοι πιστοί, Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Κοφία.

“**Ο** Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως

έλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὁφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἥ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

“Ετι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Софία.

Δέσποτα Ἀγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν

τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ὄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι’ Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἥχον πλ. β'. Ἀνπὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

NYN AT DYNAMIC

Διασκευή Θρασύβουλου Σταύρισα.

σ + Γ Γ η η η ης

Δ
φ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὑμνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἀγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἀγίων.

Ο χορὸς ψάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

χ ॥ K Δ δου ου ου ου ξ φυ σι ι ι α μυ ν π
δού ου ου ου φυ σι ι ι α μυ ν π
υ υ υ στι κη η η η η η η η η η η η
τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε λει
ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι
ι στει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελθω ω με ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν οι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι
 το ο οι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α α π α α α αλ λη
 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α

ΑΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Πέτρου Λαμπαδάριου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

$\tilde{H}\chi\circ\lambda\hookrightarrow\tilde{\Pi}\alpha$

χ π Ν u u u u u u u n αι αι αι αι
αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει
εις ρ των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υ υ υ η
η η η η η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ω ως ρ λα
τρε ε ε ε λα α τρε ε ευ ου σι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

δού ου ου ου θυ σι ι α μυ υ
στι κη η η η η η η η τε ε ε ε
ε ε τε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο
ρυ φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι πι
στει και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελθω ω
 πο ο θω ω ω προ σε ελθω ω με ε ε
 ε ε ε ε ε οι να α με ε ε ε ε
 ε το ο οι να με ε το ο ο χοι ζω ω ης
 αι ω νι ι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε
 θα α π α αλ λη λου ου ι ι ι ι
 ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
Δ
ο

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Ο**πως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὅσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ύψους θηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἅγιου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Сoὶ, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ
θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν
σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων,
αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερούβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενῆς σου
Γίδης καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων
φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης
ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν
καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰωνός σοι εὑαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

‘Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων ὅντων τῶν Θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄέρος, ἀπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἀρτου μετ’ εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Αλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΣΟΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ

Ἅγιος Ἰησοῦς Πατέρας

Χριστός είναι σα α α α α α α α α α α
 στήε προκαταβλήθη δε ε ε καὶ
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε
 ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυρι ι ι
 ο ο ος ρι α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α προ
 Σπίχος 1. Χριστός Πατέρας
 Ευλογη σω τον Κυρι ον εν
 πα ντι και ρω δι α πα ντος η αι νε
 σις αυ του εν τω στο μα τι ι μου
 Χριστός είναι σα στήε ε ε ε ε ε ε ε προ
 καὶ

αι
 δε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ρι ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
 ος ρι α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
 α α α α π
 Σπίχος 2. ρι
 π Θν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη
 σε ται η ψυ χη μου π α κου σα τω σαν
 πρα εις ρι και ευ φραν θη τωσαν π
 π π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε π
 αι
 δε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ρι ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0
 ος ^χ ^{q̄} α α αλ λη η η λου ou 1 1 1

α α α α ^π
 Σπίχος 3. ^χ ^M ^π
^π^{q̄} Με γα λυ να τε τον Ku ρι ον

συν ε μοι ^π^{q̄} και υ ψω σω μεν το ο νομα
 αυ του ^π^{q̄} ε πι το αυ το ^π^{q̄}
^π^{q̄} Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π^{q̄} και
 αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ ^{q̄} ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0
 ος ^χ ^{q̄} α α αλ λη η η λου ou 1 1 1

α α α α π^π
 Σπίχος 4. χ^Μ Ε ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον
 και ε πη κου σε μου π^π και εκ πα σων των
 θλι ψε ων μου π^π ερ ρυ σα το ο με π^π
 π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π^π και
 αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο
 ος π^π α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α π^π
 Σπίχος 5. χ^Μ Προ σελ Φε τε προς αυ τον και

φω τι σῇη τε ^π_ϙκαι τα προ σω πα υ μων^π_ϙου

μη κα ται σχυνθη ^π_ϙ

^π_ϙ Γευ σα σῇε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_ϙ και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_ϙ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος ^χ_ϙ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_ϙ

Σπίχος 6. ^M_χ Ου τος ο πτωχος ε κε κρα ξε

^π_ϙκαι ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του^π_ϙ

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του^π_ϙ ε σω

σεν αυ τον ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

ος ^χ_q α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_q

Σπίχος 7. ^Μ_χ π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου ^π_q κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον ^π_q και

ρυ σε ται αυ τους ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

αι αι αι ι ι ι δε ε ε και ι ι
δε ε ε τε ε ε ε ε χ ο ο
τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
ος χ ο α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
α α α α π

10 Φοιβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρόδύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ГЕУСАСӨЕ КАІ ІДЕТЕ.

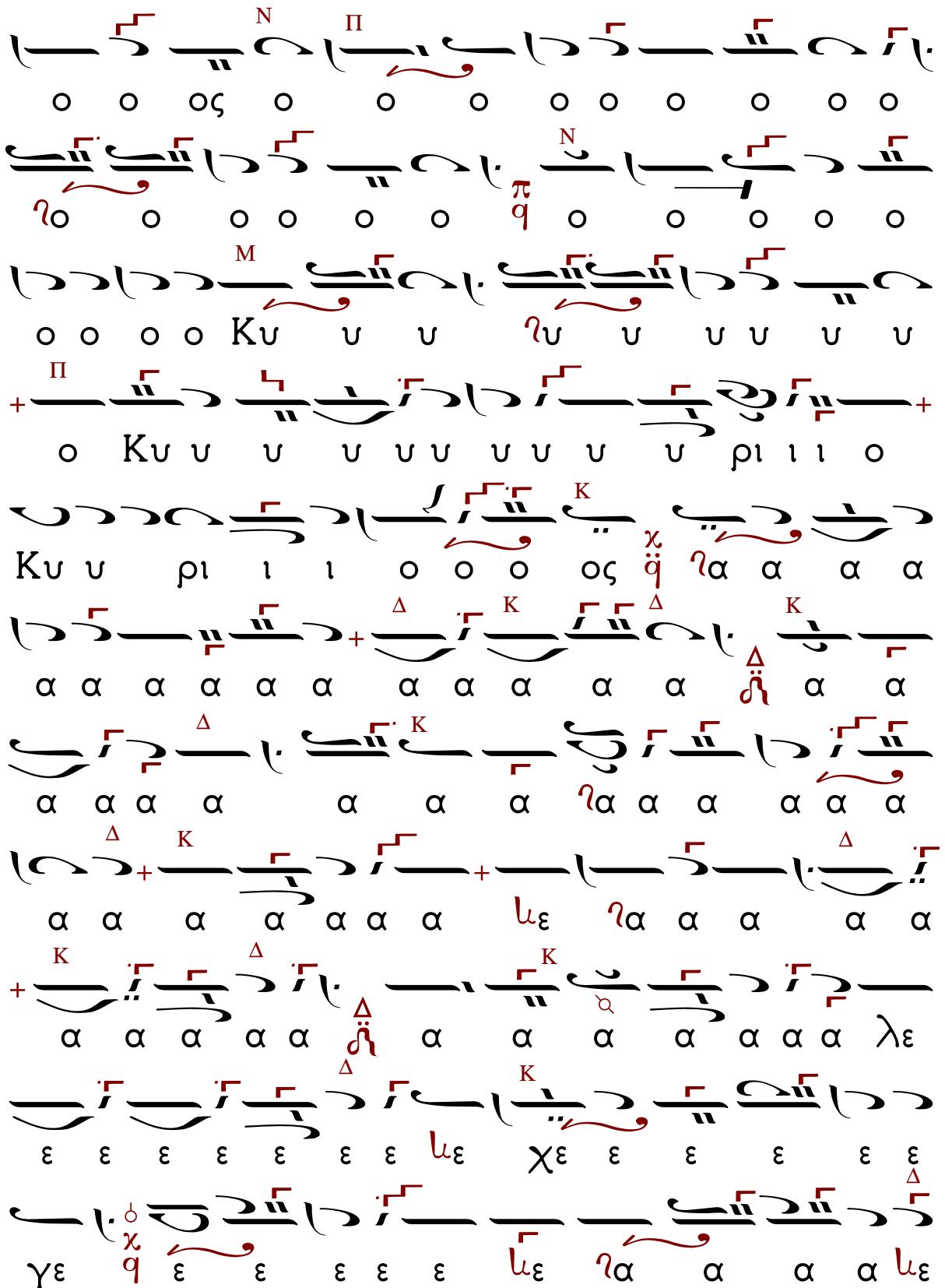
Ιωάννου Κλαδά.

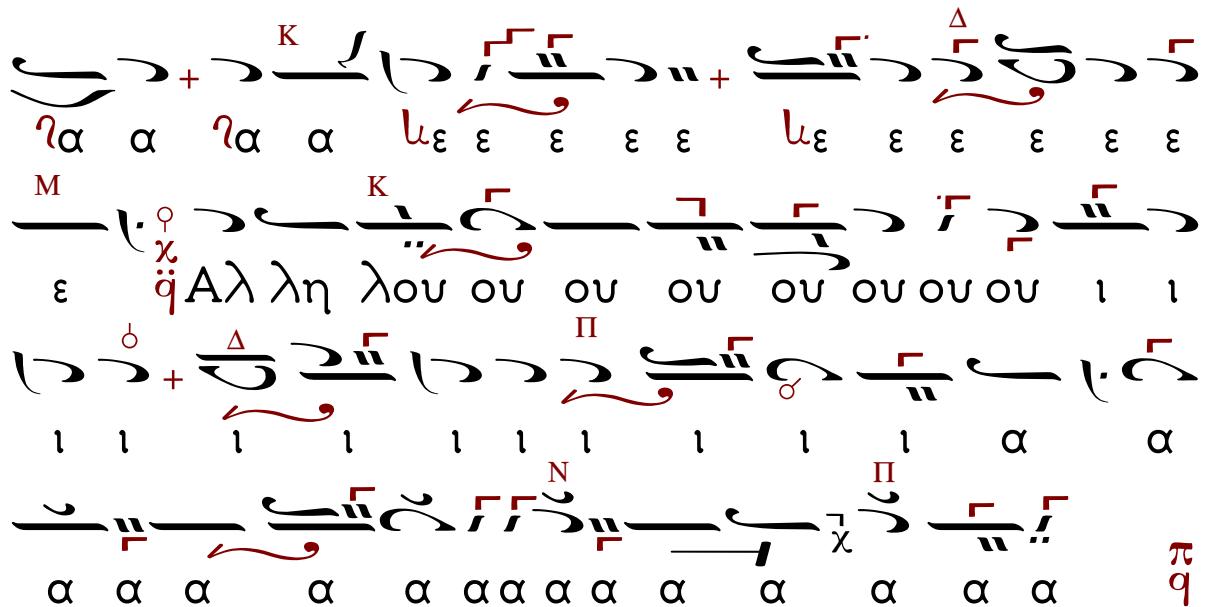
Ἵχος ἡ Τετράφωνος

ΓΕΥΣΑΣΟΕ ΚΑΙ ΙΔΕ ΤΕ.

Διασκευή Θρασύβουλου Σταύρισα.

$$\tilde{H}\chi^{o\varsigma}\overset{\not{q}}{\longrightarrow} K^{\circ}_{\epsilon}$$

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ
Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.**

Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν ποστῶν, ὁ Ἱερεὺς
εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφόνως:

Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν αληρονομίαν σου.

·Ο χορὸς Φάλλει
(ἀνπὶ τοῦ "Εἴδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἔξῆς:

Ὕχος Στό Δι

Ἐν λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι
ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν
τω στο μα τι μου ἔ αρ τον ου ρα νι ον
και πο τη ρι ον ζω ης γεν σα σθεκαι ι
δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος ἔ Αλ λη λου
ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α
α α

Και λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰώνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐχος ἐπειδὴ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ωςσου Κυρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι
ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η
μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α

Αλ λη λουου ι α α α

Δ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀνπυμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν

σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

‘Ο Ιερεὺς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’ Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποπίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη Ἀνπιμησίου.

“Οτι σὺ εἰς ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γενέσιῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Σπάς πρὸ τῆς Δεσποπιᾶς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ

θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὔλογηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ὀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ **Εὐλογία** Κυρίου καὶ ἐλεος ἔλθοι ἐφ’ ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

**Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ὁ
Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀνπίδωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὑφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ὥσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττώθησονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,

καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ὑπάκουεν
ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον
εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου
ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ
ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν
ἔρρυσατο αὐτούς. Ἔγγὺς Κύριος τοῖς
συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος
πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ
συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός,
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ
οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

Ὕψωσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν

αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Υποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς

καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εὔδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια

έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.